

בית משפט השלום בבית שמש

ת"א 53674-05-14 סלולרית בע"מ נ' חוזרה

לפני כבוד השופט מוחמד חאג' יחיא

התובעת ע.ד.א.ל תקשורת סלולרית בע"מ

נגד

הנתבע ניסן חוזרה

פסק דין

- 1
2
3 מונחת לפני תביעה לפי חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן: "חוק איסור לשון
4 הרע" או "החוק"). התובעת העמידה את הרכיב הכספי בתביעתה, על סך של 100,000 ₪
5 בגין שני פרסומים, שלדידה, פורסמו על-ידי הנתבע.
6
7 בשל החובה והצורך לחסוך זמן שיפוטי, לא אדון אלא בטענות ובראיות שמצאתי נחוצות
8 להכרעה.
9
10 עיקר טענות התובעת
11
12 התובעת טוענת בתביעתה, בין השאר, כי היא חברה שעוסקת בין היתר, בשיווק מכשירי
13 טלפון סלולרי כמשווק מורשה של חברת פלאפון (להלן: "חברת הסלולר"). במסגרת זו,
14 בתקופה שבין יום 1.6.2011 ועד יום 7.9.2011, הועסק הנתבע, לפי הסכם עבודה מיום
15 3.4.2011, כסוכן שיווק אצל קבלן משנה "ד. פתרונות בשיווק בע"מ" אשר התקשר עם
16 התובעת בהסכם קבלנות (להלן: "קבלן המשנה"). הנתבע מעולם לא עבד ולא הועסק
17 אצל התובעת, ושכרו שולם על-ידי קבלן המשנה.
18

בית משפט השלום בבית שמש

ת"א 53674-05-14 סלולרית בע"מ נ' חוזרה

- 1 לטענת התובעת, פרסם הנתבע ביום 17.6.2012 הודעת בלוג במרשתת (להלן: "ההודעה") (4)
- 2 הראשונה" או "הבלוג")¹ שמהווה לשון הרע. מפאת אורכה², יובאו ציטוטים ממנה של
- 3 החלקים הרלבנטיים לענייננו, כלהלן:
- 4
- 5 "עוקצן בשירות פלאפון - דוד דמרי גונב את משכורות העובדים
- 6 הבלוג הנ"ל בא להזהיר את הציבור מעוקצן סידרתי משווק ברשת פלאפון
- 7 שיושב בבית שמש בע.א.ד.ל תקשורת באזור תעשייה נוחם
- 8 ...
- 9 חחח בושה וחרפה - לא עולה למשווק אגורה שחוקה כל הקורס הזה אבל
- 10 מר דודו דמרי נוהג לגנוב מהסוכנים שלו שעוזבים את העבודה אחרי
- 11 חודשיים או שלוש...
- 12 ...
- 13 אם אתה סוכן חדש והגעת למשווק של פלאפון שנראה כך ::
- 14 (תמונה)
- 15 תברח כל עוד נפשך בכך - כי מדובר בנוכל גנב ועוקצן סדרתי"
- 16 (ההדגשה אינה במקור)
- 17
- 18 לטענת התובעת, הפרסום האמור פגע בה באופן חמור, שכן הנתבע אשר מעולם לא (5)
- 19 הועסק על-ידה, מייחס לה מעשים חמורים, לפיהם כביכול, היא מנצלת סוכני שיווק,
- 20 פוגעת בשכרם ובתנאי העסקתם, באופן זה, שהמעסיק מחייב סוכן חדש לעבור קורס
- 21 הכשרה ללא תשלום, אולם הוא מחייב אותו בעלות הקורס ככל שהעובד מסיים את
- 22 עבודתו תוך פחות מפרק זמן מסוים מתחילת העבודה.
- 23
- 24 לאחר הפרסום האמור, פנתה התובעת לנתבע בבקשה להסירו, אולם חרף הבטחותיו, (6)
- 25 הפרסום לא הוסר, ולא רק. ביום 5.12.2013 הנתבע פרסם את תוכן ההודעה האמורה, פעם
- 26 נוספת, באמצעות קישור (לינק), בדף הבית של חברת הסלולר באתר הפייסבוק שלה
- 27 (להלן: "ההודעה השנייה").
- 28
- 29 עקב פרסום ההודעה השנייה, חברת הסלולר פנתה לתובעת וביקשה את תגובתה לפרסום (7)
- 30 האמור. נוכח זאת, פנה מנהל התובעת, מר עמיאל דמרי, ביום 10.12.2013, לנתבע,
- 31 וביקש ממנו להסיר את ההודעה השנייה, וכך נעשה לאחר מספר שעות. חרף בקשתו של

¹ נספח ב' לכתב התביעה

² מעל 25 שורות

בית משפט השלום בבית שמש

ת"א 53674-05-14 סלולרית בע"מ נ' חוזרה

- 1 מנהל התובעת מהנתבע להסיר גם את ההודעה הראשונה, הנתבע טען כי אבדה לו
2 הסיסמה לאתר וכנראה שיש לגייס פורצי מחשב להורדת הפרסום.
3
- 4 ביום 5.1.2014 פנה בא-כוח התובעת לנתבע במכתב שבו ביקש כי יחדל מהכפשת שמה (8)
5 של התובעת, יתנצל על פרסומיו ויצהיר כי אלה אינם משקפים את אשר קרה בפועל, וכן
6 יפצה את התובעת בגין נזקיה בסך של 100,000 ₪. על מכתבו האמור, השיב הנתבע ביום
7 2.2.2014, במכתב שבו דחה את טענות התובעת.
8
- 9 התובעת טוענת כי מלבד זאת שתוכן הפרסומים האמורים אינו נכון, אלא שגם לא היה כל (9)
10 מקום כי הנתבע יפרסם את אשר פרסם כנגד התובעת, שכן הוא לא עבד אצלה והיא לא
11 העסיקה אותו מעולם. ככל שהיו לו טענות נגד המעסיק שלו, היה עליו להפנות אותן אליו
12 בדרכים המקובלות. התובעת טוענת כי בעצם פרסום ההודעות האמורות, התקיימו
13 היסודות של עוולת פרסום לשון הרע, וכי בנסיבות העניין הוכח כי הדברים פורסמו
14 בכוונה לפגוע, ולכן היא עותרת לפיצוי לפי החוק, ללא הוכחת נזק, בסך של 100,000 ₪.
15
- 16 עיקר טענות הנתבע
17
- 18 הנתבע טוען בכתב הגנתו, כי דין התביעה נגדו להידחות. אמנם הנתבע מאשר כי עבד (10)
19 אצל קבלן המשנה עד התפטרותו ביום 7.9.2011, אולם מכחיש את כל טענות התובעת
20 בדבר פרסום לשון הרע או ביצוע כל עוולה אחרת. לפי עיקר טענותיו בכתב ההגנה (סעיף
21 16): "...לא פירסמתי דבר וכל הנאמר בכתב התביעה הינה עלילת שווא ואפילו התמונה
22 שצורפה לכתב התביעה אינה שלי ואין כל דמיון לפניי".
23
- 24 לעניין הסרת פרסום ההודעה השנייה, טוען הנתבע בכתב הגנתו כי אכן התחייב בשיחה (11)
25 עם מנהל התובעת לבדוק את עצם הפרסום. כאשר גילה כי קיים קישור לפרסום כביכול
26 בשמו, ולאחר שהופעלו עליו ועל הוריו איומים קשים, כך לטענתו, מצד התובעת או מי
27 מטעמה, שכר "האקר" להורדת הפרסום מהאתר של חברת הסלולר (סעיף 13 בכתב
28 ההגנה).

בית משפט השלום בבית שמש

ת"א 53674-05-14 סלולרית בע"מ נ' חוזרה

1
2 (12) בתצהירו (בסעיף 12) מציין הנתבע כי פרסם באתר הפייסבוק שלו את הדברים שכתובים
3 בבלוג, אך מכחיש כי פרסם את בלוג עצמו, וכלשונו: "...אכן כתבתי בדף הפייסבוק שלי
4 את עיקרי הדברים שכתובים בבלוג הנ"ל אך אני לא כתבתי את הבלוג ולא יזמתי את
5 כתיבתו". בנוסף, מתאר הנתבע בתצהירו את העסקתו כסוכן ונסיבות כריתת ההסכם עם
6 קבלן המשנה. בין השאר, טוען הנתבע, כי בתלוש השכר האחרון הוריד לו קבלן המשנה
7 סך של 2,500 ₪ על הקורס שהוא "כביכול" שילם במקומו. הנתבע סבור כי הקורס אינו
8 עולה דבר. לטענתו, אותו דבר נעשה גם ביחס לעובדים אחרים.

9

10 ראיות הצדדים

11

12 (13) התובעת הגישה שני תצהירי עדות ראשית, של מנהל התובעת, מר עמיאל דמרי ושל מנהל
13 קבלן המשנה, מר דוד דמרי. שני המצהירים העידו במשפט.

14

15 (14) הנתבע לא היה מיוצג בהליך באמצעות עורך-דין. תחילה הגיש הנתבע, ביום 5.7.2015,
16 מסמך שכותרתו "תצהיר עדות ראשית", שלא מאומת כדין באמצעות עורך-דין. עקב
17 הערות בית המשפט בדיון מיום 8.7.2015, הגיש הנתבע ביום 6.8.2015, תצהיר ערוך
18 ומאומת כדין. הנתבע העיד במשפט. הנתבע צירף ביום 5.7.2015, שני מסמכים שכותרתם
19 "תצהירים" של שני אנשים, אולם המסמכים האמורים לא היו מאומתים כדין על-ידי
20 עורך-דין, וגם עורכי המסמכים האמורים, לא התייצבו לדיון ההוכחות כדי להעיד
21 במשפט.

22

23 (15) דיון הוכחות התקיים ביום 6.1.2016.

24

25 (16) התובעת הגישה כתב סיכומים מטעמה. הנתבע, חרף ההחלטות השיפוטיות שניתנו, לא
26 הגיש כתב סיכומיו בתיק³ ופסק דין זה ניתן על-יסוד החומר הקיים בתיק, בהעדר סיכומיו
27 של הנתבע.

³ ראו החלטה מיום 11.7.2016

בית משפט השלום בבית שמש

ת"א 53674-05-14 סלולרית בע"מ נ' חוזרה

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29

דיון והכרעה

(17) לאחר שעיינתי במכלול החומר הקיים בתיק, לאחר ששמעתי את עדויות הצדדים והתרשמתי מדבריהם, וכן לאחר שנתתי את דעתי למכלול טענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי דין התביעה להתקבל, באופן חלקי, כפי שיפורט להלן.

(18) כלל הוא כי המוציא מחברו עליו הראיה. על כן, על התובעת מוטל להוכיח את גרסתה במשפט. הואיל ובמשפט אזרחי עסקינן, ראיות הצדדים תיבחנה לפי מאזן ההסתברויות. במילים אחרות, ככל שהתובעת חפצה בקבלת תביעתה, עליה מוטל הנטל לשכנע את בית המשפט כי גרסתה עדיפה על גרסת הנתבע, סבירה יותר ממנה, וכי גרסתה מקימה עילת תביעה נגדו.

(19) ממכלול החומר הקיים בתיק, עולה כי בהודעה הראשונה פורסם התוכן שלה בבלוג, ובהודעה השנייה פורסם הקישור לבלוג האמור. למעשה, שתי ההודעות, הן בעלות אותו תוכן.

(20) על יסוד החומר הקיים בתיק מהתרשמתי מעדויות הצדדים, נחה דעתי כי הנתבע פרסם את ההודעה השנייה (באמצעות ציון הקישור להודעה הראשונה). לעניין ההודעה הראשונה, אמנם לא הוכח על-ידי התובעת, לפי מאזן ההסתברויות, כי הנתבע פרסם גם את ההודעה הראשונה בבלוג, אולם הוכח, זאת כעולה מדברי הנתבע עצמו, כי תוכן הבלוג פורסם על-ידו בדף הפייסבוק שלו ואחד ממכריו העביר את הפרסום לבלוג.

תוכן ההודעות

(21) לפי סעיף 1 בחוק איסור לשון הרע:

”לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול -

בית משפט השלום בבית שמש

ת"א 53674-05-14 סלולרית בע"מ נ' חוזרה

- 1 להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או
2 ללעג מצדם ;
3 לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו ;
4 לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת,
5 בעסקו, במשלח ידו או במקצועו ;
6 לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו,
7 נטייתו המינית או מוגבלותו ;
8 בסעיף זה "אדם" - יחיד או תאגיד"
9
- 10 לפי הוראת סעיף 3 בחוק, שעניינו "דרכי הבעת לשון הרע":
11
- 12 "אין נפקא מינה אם לשון הרע הובעה במישרין ובשלמות, או אם היא
13 והתייחסותה לאדם הטוען שנפגע בה משתמעות מן הפרסום או מנסיבות
14 חיצוניות, או מקצתן מזה ומקצתן מזה"
15
- 16 על־מנת לקבוע אם יש בפרסום לשון הרע, יפרש בית־המשפט את הפרסום על-פי המובן
17 הטבעי והרגיל של מילותיו. לעתים, לשון הרע אינה נובעת מן המשמעות הפשוטה של
18 מילות הפרסום, אלא דווקא מן הנרמז או המשתמע מבין השורות של הפרסום לפי הבנת
19 האדם הסביר ; המבחן הרלבנטי בנדון דנן הוא, איפוא, מבחן אובייקטיבי של האדם
20 הסביר בנעליו של הנפגע. מהו המובן שהאדם הסביר והרגיל היה מייחס לפרסום, ואם
21 היה באותו מובן כדי לפגוע בשמו הטוב של התובע. בהקשר זה, אין חשיבות לכוונת
22 המפרסם או לדרך שבה הובן הפרסום על־ידי הטוען לפגיעה בו [ע"א 1104/00 ת"ד אפל
23 נ' איילה חסון, פ"ד נו(2) 607, 617 (2002) ; רע"א 7943/01 יורם נר נ' משה יערי, מיום
24 16.10.2001].
25
- 26 למקרא תוכן ההודעות, ניתן להתרשם שהן מבקשות לייחס אשם חמור הן למר דוד דמרי
27 - שהוא מנהל קבלן המשנה - והן לתובעת תוך אזכור שמה במפורש, זאת ללא כל
28 אבחנה ביניהם, כאשר לפי מהות האשם, יחסם הפוגעני לכאורה של המוזכרים, לסוכני
29 השיווק החדשים שהם מגייסים, בפרט, התנהלותם העוקצנית, הנוכלות וגניבת כספי
30 עובדים - כלשון ההודעה.
31

בית משפט השלום בבית שמש

ת"א 53674-05-14 סלולרית בע"מ נ' חוזרה

- 1 מהלשון הפשוטה והנהירה של מלל ההודעות, נראה שהן נועדו להזהיר ולהרתיע את
2 הציבור בכלל, ובפרט, כל מי שחפץ להיות סוכן שיווק למכשירי סלולר, מלהיות מועסק
3 אצל המוזכרים בהודעה נוכח התנהגותם הפוגענית כביכול. כאמור, ההודעה אינה מבחינה
4 בין מר דוד דמרי לבין התובעת, ומההודעה ניתן להתרשם כי העורך שלה רואה בשניהם
5 כגוף אחד. כך שחומרת המעשים המוזכרים בפרסום, אשר לפי טיבם ומהותם הן מעשים
6 בעלי גוון פלילי, מייחס המפרסם לשני המוזכרים בהודעה כאחד.
7
- 8 לטעמי, ואין להכביר מילים בכך, כי בסיטואציה כבמקרה דנן, שבה מדובר במערכת
9 עסקית-מסחרית שכוללת היבטים ביחסי עובד-מעביד, ומבוססות מטבע הדברים על
10 יסודות היושרה, האמינות והאימון, הרי ייחוס תכונות העוקץ, הנוכלות ומעשה הגניבה,
11 בין לאדם כמעביד ובין לחבר בני אדם כמעביד, יש באלה בין השאר, כדי להשפילו בעיני
12 הבריות, לבזות אותו ובעיקר לפגוע בשמו הטוב או במוניטין העסקי שלו (כהתאמה).
13 כתוצאה מכך, יש באמור גם כדי לפגוע בפרנסתו ובעסקו של מושא ההודעה.
14
- 15 למקרא הפרסום, אמנם ניתן להתרשם כי עיקר הדגש בפרסום הופנה אל עבר מר דוד
16 דמרי - אשר גם פורסמה תמונתו - אולם כאמור, באותו הקשר, פורסם גם שמה של
17 התובעת ומקום מושבה. בפרסום עצמו אין כל אבחנה ביניהם, וגם נוצר הרושם, וכך ניתן
18 להבין מתוכן ההודעה עת נאמר: "...הבלוג הנ"ל בא להזהיר את הציבור מעוקצן סידרתי
19 משווק ברשת פלאפון שיושב בבית שמש בע.ד.א.ל תקשורת...", כי שני המוזכרים בה
20 אחד הם, במובן זה, שמר דוד דמרי פעל כפי שפעל, לכאורה, זאת מטעם או בשליחות
21 התובעת.
22
- 23 על-יסוד האמור, נקבע בזאת כי תוכן ההודעה הראשונה מהווה לשון הרע. אשר להודעה
24 השנייה, שהיא למעשה חזרה על ההודעה הראשונה זאת באמצעות פרסום הקישור
25 לבלוג, סבורני כי גם ההודעה השנייה, מהווה לשון הרע.
26
- 27 פרסום ההודעות
- 28
- 29 לפי סעיף 2 בחוק איסור לשון הרע:

בית משפט השלום בבית שמש

ת"א 53674-05-14 סלולרית בע"מ נ' חוזרה

1

2 פרסום, לענין לשון הרע - בין בעל פה ובין בכתב או בדפוס, (א)
3 לרבות ציור, דמות, תנועה, צליל וכל אמצעי אחר.

4 רואים כפרסום לשון הרע, בלי למעט מדרכי פרסום אחרות: (ב)

5 (1) אם היתה מיועדת לאדם זולת הנפגע והגיעה לאותו אדם

6 או לאדם אחר זולת הנפגע;

7 (2) אם היתה בכתב והכתב עשוי היה, לפי הנסיבות להגיע

8 לאדם זולת הנפגע"
9

10 מחומר הראיות עולה כי שתי ההודעות פורסמו במרשתת. ההודעה הראשונה פורסמה (30)

11 כבלוג וההודעה השנייה פורסמה בדף הפייסבוק של חברת הסלולר. אמנם לא ניתן לכמת

12 את כמות האנשים שנחשפו לכל אחת מן ההודעות, אולם סביר בעיניי כי מדובר

13 בפרסומים לקהלים רחבים שמשמשים במרשתת, זולת הנפגע, ואשר מספרם, יכול ואינו

14 ניתן לכימות. לעניין ההודעה השנייה, שפורסמה כאמור באתר המסחרי של חברת הסלולר

15 ברשת החברתית פייסבוק, יש להניח כי דף זה פתוח לעיון ונגיש לרבות המשתמשים

16 במרשתת, ובכללם, לקוחות וגם קהלים צעירים שעניניהם מופנות לעסוק בתחום השיווק

17 בסלולר.

18

19 על כן, נראה כי יסוד הפרסום, לעניין שתי ההודעות, התקיים. מכאן לשאלה - האם (31)

20 הנתבע פרסם את שתי ההודעות, אחת מהן או לא פרסם מי מהן.

21

22 ההודעה הראשונה

23

24 לאחר שנתתי את דעתי לטענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי לא הוכח על-ידי (32)

25 התובעת, ברמה הראייתית הנדרשת במשפט האזרחי, כי הנתבע הוא המפרסם של ההודעה

26 הראשונה כבלוג. לא זו בלבד, הנתבע הכחיש באופן עקבי את פרסום הבלוג [ראו בין

27 השאר: מכתבו של הנתבע מיום 2.2.2014⁴; כתב ההגנה; דברי הנתבע בדיון מיום

28 11.2.2015⁵ וגם בדיון מיום 8.7.2015⁶; צילום המסרונים שצורפו⁷ ועוד]. על יסוד זאת,

29 מוכן אני להניח כי כטענת הנתבע, הוא לא פרסם את הבלוג. ברם, בכך לא סגי.

⁴ נספח ז' לכתב התביעה

⁵ שורות 1-2, עמוד 2 בפרוטוקול

בית משפט השלום בבית שמש

ת"א 53674-05-14 סלולרית בע"מ נ' חוזרה

- 1
- 2 (33) מהתצהיר של הנתבע (סעיף 12) וגם מעדותו במשפט, בדיון מיום 6.1.2016, עולה כי
- 3 אמנם הנתבע מכחיש כי פרסם את הבלוג, אולם התוכן שלו נכתב על-ידו ופורסם בדף
- 4 הפייסבוק שלו. הנתבע העיד במשפט, בין השאר, כהאי לישנא:
- 5
- 6 "ש. ז"א שאתה אמרת את הדברים?
- 7 ת. אני לא מכחיש שמה שכתוב בבלוג אני כתבתי בדף הפרטי שלי
- 8 בפייסבוק זה שאחד החברים שלי העביר את לבלוג זה לא קשור אליי. אני
- 9 יודע מי כתב את הבלוג אי אפשר להגיע אליו. אני בפייסבוק שלי כתבתי
- 10 איך נפגעת וזה העתיק את זה וכתב זה לבלוג ניסנו להסיר את זה.
- 11 מה שכתוב בבלוג אני כתבתי בפייסבוק האישי שלי"⁸
- 12 (ההדגשה אינה במקור)
- 13
- 14 (34) אשר לטענת הנתבע לפיה לא הוא כתב את הכותרת של הבלוג⁹, אין בידי לקבל. ראשית:
- 15 למעשה, הנתבע אישר כי הבלוג הוא דברים שכתב אך הועתקו על-ידי חברו, ומכאן סביר
- 16 כי גם הכותרת נכתבה על-ידי הנתבע. שנית: הנתבע לא הביא את חברו למתן עדות בנדון
- 17 דנן על מנת להבין על-ידי מי נכתבה הכותרת. בהקשר אחרון זה, לפי ההלכה הפסוקה,
- 18 חזקה על בעל דין שלא יימנע מהבאת ראיה שיש בה כדי לקדם את עניינו. משכך,
- 19 בהימנעו של בעל הדין מהבאת ראיה כאמור, חזקה היא כי הבאת אותה ראיה הייתה
- 20 פועלת דווקא לרעתו [ע"א 55/89 קופל נהיגה עצמית נ' טלקאר חברה בע"מ, מ"ד(4)
- 21 595 (1990); ע"א 641/87 זאב קלוגר נ' החברה הישראלית לטרקטורים וציון בע"מ,
- 22 פ"ד(1) 239 (1990); ע"א 465/88 הבנק למימון ולסחר בע"מ נ' סלימה מתתיהו, פ"ד
- 23 מה(4) 651 (1991)]. על יסוד זאת, סביר יותר כי גם הכותרת נכתבה על-ידי הנתבע,
- 24 וחיזוק לכך נמצא גם בעובדה לפיה הנתבע פרסם בהודעה השנייה - כפי שיפורט בהמשך
- 25 - שהיא כנראה בתפוצה רחבה יותר, קישור לבלוג, לרבות הכותרת שלו.
- 26
- 27 (35) אם כן, הנתבע מאשר כי תוכן הבלוג נכתב על-ידו וגם פורסם בדף הפייסבוק שלו. לא
- 28 הונחו לפני בית המשפט נתונים אודות מספר האנשים הנחשפים לתכני דף הפייסבוק של

⁶ שורות 26-28, עמוד 3 (ראו החלטה בדבר תיקון פרוטוקול דיון, מיום 9.7.2015)

⁷ ראו מסרון של הנתבע מיום 19.6.2013

⁸ שורות 1-5, עמוד 9 בפרוטוקול

⁹ שורה 10, עמוד 12

בית משפט השלום בבית שמש

ת"א 53674-05-14 סלולרית בע"מ נ' חוזרה

- 1 הנתבע. עם זאת, לצורך הגדרת יסוד הפרסום לפי חוק איסור לשון הרע - "אם היתה
2 מיועדת לאדם זולת הנפגע והגיעה לאותו אדם או לאדם אחר זולת הנפגע" - סבורני כי
3 מתקיים בנסיבות העניין יסוד זה, שכן לדברי הנתבע עצמו, "שאני כותב משהו בפייסבוק
4 חבר שלי ראה את זה והעתיק את זה ועשה מזה בלוג"¹⁰.
- 5
- 6 על כן, גם אם נמצא כי הנתבע עצמו לא פרסם את הבלוג, אולם בנסיבות העניין, הנתבע (36)
7 אשר פרסם את תוכן הבלוג לעיני אנשים זולת התובעת (והראיה שאחד מהם הפיץ את
8 התוכן כבלוג), בעשותו כן, פרסם הנתבע לשון הרע אודות התובעת.
- 9
- 10 ההודעה השנייה
- 11
- 12 מדברי הנתבע במשפט, הן בדיון מיום 8.7.2015 והן בדיון מיום 6.1.2016, עולה כי אינו (37)
13 חולק על כך שבדף הפייסבוק של חברת הסלולר, הוא העלה את הקישור לבלוג¹¹.
14 בנסיבות אלו, בעשותו כן, בפועל, הפיץ הנתבע את תוכן ההודעה הראשונה, ומכאן
15 משנקבע כי תוכן ההודעה הראשונה הוא לשון הרע, ניתן לראות בנתבע כמפיץ לשון הרע.
16 זה המקום לציין כי בהפנותו לקישור לבלוג, למעשה חוזר בכך הנתבע על דברים שהוא
17 עצמו כתב בנדון דנן ופרסם בדף הפייסבוק שלו.
- 18
- 19 יתירה מזו, גם לו לא הייתה כל זיקה בין הנתבע לבין תוכן הבלוג, דומה כי די בהפנותו (38)
20 ללשון הרע שפרסם אחר, כדי לקבוע כי ביצע הנתבע עוולה אזרחית. בהקשר אחרון זה,
21 אמנם חוק איסור לשון הרע אינו כולל הוראה מפורשת על כך שמפרסם של לשון הרע
22 החוזר על דברי אחר אינו פטור מאחריות, אולם, בשים לב להוראת סעיף 19(1) בחוק
23 שלפיה ניתן לשקול לקולא בפסיקת הפיצויים את העובדה לפיה מדובר בפרסום חוזר [ראו
24 גם: סעיף 22 בחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981], ניתן להסיק כי הנתבע אינו יכול
25 בהליך לפי חוק איסור לשון הרע, להתגונן בטענה לפיה הדברים שפרסם הם חזרה על
26 דברים שפורסמו קודם לכן [ראו: א' שנהר, "דיני לשון הרע", הוצאת נבו (תשנ"ז) -158

¹⁰ שורות 12-13, עמוד 9 בפרוטוקול

¹¹ שורות 26-28, עמוד 3 בפרוטוקול; ראו גם: שורה 16, עמוד 9 בפרוטוקול

בית משפט השלום בבית שמש

ת"א 53674-05-14 סלולרית בע"מ נ' חוזרה

- 1 157, ו-382; ראו והשוו: ת.א (מחוזי - חיפה) 664/81 יהודית בן עמי נ' כלבו - עיתון
2 חיפה, מיום 28.8.1983].
- 3
- 4 (39) על יסוד האמור, נקבע בזאת כי גם בפרסום ההודעה השנייה, פרסם הנתבע לשון הרע
5 אודות התובעת.
- 6
- 7 הגנות
- 8
- 9 (40) משנקבע כי היסודות שבסעיפים 1 ו-2 בחוק איסור לשון הרע מתקיימים בנסיבות העניין,
10 מתבקשת עתה בחינת השאלה האם הפרסום חוסה תחת אחת מן ההגנות שמעוגנות בחוק,
11 אשר שוללת הטלת אחריות על מפרסם לשון הרע [רע"א 10520/03 איתמר בן גביר נ'
12 אמנון דנקנר, מיום 12.11.2006].
- 13
- 14 (41) טענת ההגנה היחידה שהעלה הנתבע במסגרת ההליך דנן, בפרט, בתצהירו¹² (כזכור,
15 הנתבע לא הגיש כתב סיכומים), היא טענת הגנת אמת הפרסום, לפי סעיף 14 בחוק,
16 לפיה: "במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה שהדבר שפורסם
17 היה אמת והיה בפרסום ענין ציבורי; הגנה זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה
18 אמיתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש" (ההדגשה אינה במקור).
- 19
- 20 (42) להחלת ההגנה של אמת בפרסום, יש להוכיח קיומם של שני יסודות: האחד - הדבר
21 שפורסם היה אמת; השני - בפרסום עניין ציבורי. הנטל להוכיח קיומם של יסודות ההגנה
22 האמורה, מוטל על הנתבע [רע"א 9575/06 עו"ד יגאל גיל נ' עו"ד שרה פרזנטי, מיום
23 21.11.2006; דנ"א 7325/95 ידיעות אחרונות בע"מ נ' יוסף קראוס, פ"ד נב(3) 1
24 (1998)]. מידת ההוכחה הנדרשת בנדון דנן, עומדת ביחס הולם לרצינות תוכן הדיבה
25 [ע"א 670/79 הוצאת עיתון הארץ נ' בצלאל מזרחי, פ"ד מא(2) 169, 186 (1987)].
- 26
- 27 היסוד הראשון - הדבר שפורסם היה אמת
- 28

¹² (סעיף 2 בתצהיר; ראו גם שורה 28, עמוד 3 בפרוטוקול)

בית משפט השלום בבית שמש

ת"א 53674-05-14 סלולרית בע"מ נ' חוזרה

- 1 לעניין השאלה בדבר אמת הפרסום, נבחן האם תוכנו של הפרסום תואם את האמת, את (43)
2 המציאות האובייקטיבית [ע"א 3199/93 יוסף קראוס נ' ידיעות אחרונות בע"מ, פ"ד
3 מט(2) 843, 857 (1995)]. לא נדרשת זהות מוחלטת בין תוכן הפרסום לבין האמת
4 האובייקטיבית, אולם כאשר קיים פער, יש לבחון אם מדובר בפרט שולי שאין בו פגיעה
5 של ממש, אחרת, לא ייקבע כי הפרסום תואם את האמת האובייקטיבית.
6
- 7 אמנם בהליך אזרחי עסקינן ונטל ההוכחה הוא לפי מאזן ההסתברויות, אולם כאשר דנים (44)
8 בהגנת אמת בפרסום ופרסום זה מייחס מעשי פלילים לנפגע, אין די בראיות לפי הרמה
9 הנדרשת בהליך אזרחי רגיל. על המבקש לייחס ליריבו ביצוע עבירות רציניות המטילות
10 עליו סטיגמה שיש עמה קלון, להניח לפני בית המשפט ראיות בעלות משקל רב וכבד יותר
11 ממה שדרוש במשפטים אזרחיים רגילים [ע"א 475/81 זיקרי יעקב נ' "כלל" חברה
12 לביטוח בע"מ, פ"ד מו(1) 589, 598 (1986); עניין מזרחי לעיל, עמוד 187].
13
- 14 כאמור, בפרסום מושא התובענה יש ייחוס של מעשים - בין השאר לתובעת - שהם בעלי (45)
15 גוון פלילי חמור, שכולל מעשי עוקץ ונוכלות, עבירות שביצוען דורש קיומו של יסוד
16 נפשי. הנטל להוכיח את אמיתות הפרסום, מוטל על הנתבע. נטל זה לא הורם. הנתבע לא
17 הניח לפני בית המשפט תשתית מהימנה ומשכנעת כדי להוכיח קיומה של רמייה, עוקץ או
18 כל בסיס לנוכלות. ממכלול החומר הקיים בתיק עולה כי ההתקשרות וההעסקה של הנתבע
19 אצל קבלן המשנה, נראית כמבוססת לכאורה, על קשר חוזי שקוף ומתועד בכתובים
20 סדורים.
21
- 22 מעיון בחוזה ההעסקה של הנתבע (ראו סעיף 2.2), עולה כי לפי המוסכם, העובד מתחייב (46)
23 שלא להתפטר בחצי השנה הראשונה מתחילת עבודתו, "ומצהיר כי במידה ויעשה כן
24 יאלץ לשלם למעביד פיצוי בסך 2,500 ₪". עוד לפי החוזה האמור (ראו סעיף 4.5) עולה
25 כי עובד שמתפטר מעבודתו תוך פחות משישה חודשים מתחילת עבודתו, יאלץ לשלם
26 למעבידו קנס שהוא בין השאר, בגין עלויות ההדרכה וההכוונה אשר הושקעה על-ידי
27 המעביד. על יסוד האמור, נראה כי הסכמות הצדדים בנדון דנן הן מפורשות וברורות,
28 ולכאורה, היה רשאי המעביד לנכות סכום של 2,500 ₪ עם התפטרות הנתבע.
29

בית משפט השלום בבית שמש

ת"א 53674-05-14 סלולרית בע"מ נ' חוזרה

1 בסיס הסכמי לניכוי עבור עלות הקורס, אם כן, כבר קיים והוצג. הנתבע לא הראה כי תבע
2 את התובעת או את קבלן המשנה על השבת הסכום שנוכה משכרו, לא הראה כי תבע בגין
3 הפרת הסכם העסקה, לא הראה כי עתר כנגד המעסיק בגין הטעיה או בגין כל עילה אחרת
4 לפי דיני החיובים. הנתבע לא הראה כי הוגשה תלונה במשטרה בגין המעשים המוזכרים
5 בפרסום וגם לא הוכיח כי הופעלו עליו ועל משפחתו איומים להסרת הפרסומים.

6
7 אם לא די בכך, מטעם הנתבע לא העידו עדים שיכולים להניח תשתית עובדתית שיכולה
8 לבסס מעשי גניבה או עוקץ, למוזכרים בפרסום. חרף המכתבים שהוכתרו כ-"תצהירים"
9 ואשר הוגשו במעמד הגשת תצהיר הנתבע, עורכי מכתבים אלה לא העידו במשפט, ולכן
10 ניתן לקבוע בנדון דנן, כי בהימנעו של בעל הדין מהבאת ראיה כאמור, חזקה היא כי
11 הבאת אותה ראיה הייתה פועלת דווקא לרעתו.

12
13 על יסוד האמור, נקבע בזאת כי הנתבע לא הרים את נטל ההוכחה המוטל עליו להוכיח את
14 אמיתות הפרסום.

היסוד השני - עניין ציבורי

15
16
17
18 השאלה היא אם הפרסום טומן בחובו תועלת לציבור. ההכרעה ביחס לקיומו של עניין
19 ציבורי נבחנת על רקע נסיבות המקרה [ע"א 439/88 רשם מאגרי מידע נ' משה ונטורה,
20 פ"ד מח(3) 826, 808 (1994)].

21
22 "המונח "עניין ציבורי" זהה למונח שבו השתמש המחוקק בסעיף 14 לחוק
23 איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965, לאחר שזה תוקן... כך שהמונח "עניין
24 ציבורי" החליף את המונח הקודם "עניין לציבור". משמעות שינוי זה הינה
25 כי דרוש עתה "עניין ציבורי", המתייחס רק לפירסום המביא עמו משום
26 תועלת לציבור, ולא די שיש בפירסום משום "עניין לציבור", שיש בו לעתים
27 אך כדי "לספק מזון לסקרנים או למלא יצרם של רכלנים..." פירסום
28 עשוי להביא תועלת לציבור אם תורם הוא לגיבוש דעתו בעניינים
29 ציבוריים, ואם יש בו כדי לגרום לשיפור אורחות חייו"

[עניין ונטורה לעיל, עמוד 826]

בית משפט השלום בבית שמש

ת"א 53674-05-14 סלולרית בע"מ נ' חודרה

1
2 (51) בנדון דנן, לא הניח הנתבע תשתית מספיקה שיכולה לבסס את היסוד השני של ההגנה.
3 אולם, גם לו נניח שמא שגינו במסקנה זו, כך שהיסוד השני כן מתקיים שכן יש בפרסום
4 מושא התובענה, לכאורה, תועלת לציבור שכן הוא מזהיר אותו ומרתיע ממעשים מסוימים
5 - ודעתי אינה כך, כמבואר לעיל - בכל מקרה, שני היסודות של ההגנה דלעיל, הם
6 מצטברים ושלובים, מכאן, לא תחול ההגנה כאשר אחד מהם לא מתקיים. כך, משלא
7 הוכחה אמיתות הפרסום, לא תחול ההגנה אף אם נמצא כי יש בפרסום עניין ציבורי.

8
9 (52) על יסוד כל האמור, נדחית בזאת עתירת הנתבע להחלת ההגנה אמת הפרסום.

10
11 תרופות

12
13 (53) לפי הוראת סעיף 7א(ב) בחוק, שכותרתו "פיצוי ללא הוכח נזק", במשפט בשל עוולה
14 אזרחית, רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם לנפגע פיצוי שלא יעלה על 50,000
15 ₪, ללא הוכחת נזק. לפי הוראת סעיף 7א(ג) בחוק, במשפט בשל עוולה אזרחית, שבו
16 הוכח כי לשון הרע פורסמה בכוונה לפגוע, רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם
17 לנפגע, פיצוי שלא יעלה על 100,000 ₪, ללא הוכחת נזק.

18
19 (54) לפי הוראת סעיף 19 בחוק, בבואו לפסוק פיצויים, רשאי בית המשפט להתחשב לטובת
20 הנתבע גם באלה:

- 21
- 22 (1) "לשון הרע לא היתה אלא חזרה על מה שכבר נאמר, והוא נקב את
 - 23 המקור שעליו הסתמך;
 - 24 (2) הוא היה משוכנע באמיתותה של לשון הרע;
 - 25 (3) הוא לא נתכוון לנפגע;
 - 26 (4) הוא התנצל בשל הפרסום, תיקן או הכחיש את הדבר המהווה לשון
 - 27 הרע או נקט צעדים להפסקת מכירתו או הפצתו של עותק הפרסום
 - 28 המכיל את לשון הרע, ובלבד שההתנצלות, התיקון או ההכחשה
 - 29 פורסמו במקום, במידה ובדרך שבהן פורסמה לשון הרע, ולא היו
 - 30 מסוייגים"
 - 31

בית משפט השלום בבית שמש

ת"א 53674-05-14 סלולרית בע"מ נ' חודרה

1 לפי ההלכה הפסוקה, בבואו של בית המשפט לפסוק סעד בגין הפגיעה בשם הטוב, (55)
2 נערכים האיזונים בין הערכים הרלבנטיים, הזכות לשם הטוב מחד גיסא, וחופש הביטוי
3 מאידך גיסא. כמו כן, נשקלים בין השאר: אופי הפגיעה עקב הפרסום ונסיבותיה, מעמד
4 של הפוגע והנפגע; חומרת הפגיעה; תפוצת הפרסום; התנהגות הפוגע, התנהגות הנפגע
5 ומעמדו קודם לפרסום [ראו והשוו: ע"א 552/73 הרצל רחנבלום נ' ראובן כץ, פ"ד ל(1)
6 589 (1975); ע"א 802/87 עקיבא נוף נ' אורי אבנרי, פ"ד מה(2) 489 (1991); עניין בן
7 גביר לעיל, סעיפים 32-33 בחוות הדעת של כבוד השופטת א' פרוקצ'יה]. בכל מקרה, יש
8 להקפיד על הלימה נאותה בין חומרת הפגיעה שבהפרת החוק לבין גובה הפיצוי הנפסק
9 [רע"א 3614/97 דן אבי יצחק נ' חברת החדשות הישראלית בע"מ, פ"ד נג(1) 26
10 (1998)].

11
12 ממכלול החומר הקיים בתיק עולה כי מצד אחד: הנתבע פרסם את תוכן הבלוג בדף (56)
13 הפייסבוק שלו, תוך שהנתבע יודע בפועל מכוח חוזה ההעסקה - ולמצער, היה צריך
14 לדעת - כי התובעת אינה המעסיקה שלו. לא ברור מהי מידת התפוצה של הפרסום האמור,
15 אולם זה הופץ בתפוצה רחבה לאחר מכן באמצעות הבלוג, ולא רק. ביום 5.12.2013
16 פורסמה ההודעה השנייה על-ידי הנתבע, בדף הפייסבוק של חברת הסלולר; משמע -
17 ההודעה על תכניה ולשון הרע שבה, פורסמה בתפוצה רחבה מאוד לכלל ציבור
18 המשתמשים באתר. הנתבע לא התנצל על הפרסום וגם לא השתכנעתי כי הוא פעל באופן
19 סביר להסרת פרסום ההודעה הראשונה. מצד שני - אין מחלוקת כי הפרסום השני הוסר
20 סמוך לאחר פניית מנהל התובעת לנתבע.

21
22 הנתבע העיד במשפט, בין השאר, כהאי לישנא:

23
24 "ש. המעסיקה שלך זו ד. פתרונות וחשבת שיהיה נכון להזכיר שהמעסיקה
25 שלך זו עדאל תקשורת.
26 ת. אין לי תשובה איזה תשובה את רוצה שאני אענה? אני כתבתי בפייסבוק
27 שלי והוא העתיק מזה ועשה בלוג.
28 ש. אתה כתבת עדאל תקשורת?
29 ת. מותר לי לכתוב בפייסבוק מה שאני רוצה.
30 ש. למרות עדאל תקשורת לא העסיקה אותך?

בית משפט השלום בבית שמש

ת"א 53674-05-14 סלולרית בע"מ נ' חוזרה

1 ת. עדאל תקשורת זו חברה שעומדת מאחורי כל המשווקים¹³
2
3 לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים בכגון-דא, בהינתן הוראות הסעיפים הרלבנטיים (57
4 לעיל, בפרט, סעיפים 7א(ג) ו-19, בשים לב לאופי הפגיעה וטיבה (פגיעה כלכלית בשם
5 הטוב ובעסק), בשים לב לנסיבות הפגיעה (ברקע סכסוך עבודה והתפטרות), מיהות
6 הצדדים, מספר הפרסומים (שני פרסומים), תפוצת הפרסומים (פרסום במרשתת, בין
7 השאר באמצעות דף הפייסבוק של חברת סלולר), משך תקופת הפרסומים של ההודעות
8 הראשונה והשנייה, משהונחה תשתית מבוססת לפיה עקב נסיבות התפטרותו, הניכוי
9 משכרו והטרוניה שלו נוכח זאת, פעל הנתבע כפי שפעל זאת מתוך כוונה לפגוע
10 במוזכרים בפרסום (הגם שידע בפועל, או למצער היה צריך לדעת, כי התובעת אינה
11 מעסיקתו), לאחר שקלול כל אלה נקבע בזאת כי על הנתבע לפצות את התובעת סך של
12 60,000 ₪.

13 פרסום הכחשה או תיקון
14
15

16 התובעת עותרת בסיכומיה גם להורות על הנתבע "לפרסם תיקון ו/או הכחשה לבלוג נשוא (58
17 התביעה". לאחר שנתתי את דעתי לנדון דנן, נוכח תוצאת ההליך דלעיל, סבורני כי יש
18 מקום לקבל את העתירה לחיוב הנתבע בפרסום תיקון. לדידי, קם קושי להורות על פרסום
19 הכחשה, ולו מהטעם שאיני רואה שצומחת תועלת רבה מפרסום הכחשה כאמור על-ידי
20 הנתבע בשעה שהוא עודנו מאמין בצדקת עמדתו, וכי הוא עושה כן אך נוכח הוראת בית
21 המשפט. סבורני כי בנסיבות אלו, די בהוראה לפיה יתבקש הנתבע לפרסם את דבר קיומו
22 של פסק הדין דנן ותוצאתו, הן בדף הפייסבוק שלו והן כפי שפרסם את ההודעה השנייה.
23

24 סוף דבר
25

26 התביעה, אפוא, מתקבלת באופן חלקי. (59
27

¹³ (שורות 16-22, עמוד 10 בפרוטוקול

בית משפט השלום בבית שמש

ת"א 53674-05-14 סלולרית בע"מ נ' חוזרה

1 הנתבע ישלם לתובעת סך של 60,000 ₪, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית ממועד הגשת
2 התביעה ועד מועד ביצוע התשלום בפועל.

3
4 מתוקף סמכותי לפי הוראה סעיף 9(א)(2) בחוק איסור לשון הרע, מורה בזאת על הנתבע
5 לפרסם הן בדף הפייסבוק שלו והן כפי שפרסם את ההודעה השנייה, את דבר קיומו של
6 פסק הדין דנן ואת תוצאתו. הפרסום האמור יבוצע תוך 30 יום, וככל שיהיה צורך
7 בהבהרה לעניין סעד זה, רשאים הצדדים לפנות לבית המשפט בבקשה מתאימה להבהרה.

8
9 הנתבע יישא בהוצאות משפט בסך כולל של 2,500 ₪ וכן בשכר טרחת עורך-דין בצירוף
10 מע"מ כדין, בסך כולל של 7,500 ₪.

11
12 הסכומים האמורים ישולמו לתובעת תוך 30 יום מהיום, שאם לא כן, הם יישאו הפרשי
13 הצמדה וריבית ממועד מתן פסק הדין ועד מועד ביצוע התשלום בפועל.

14
15 זכות ערעור כקבוע בדין.

16
17 המזכירות - לשלוח לצדדים באמצעות דואר רשום.

18
19
20
21 ניתן היום, אי אלול תשע"ו, 04 ספטמבר 2016, בהעדר הצדדים.

22

מוחמד חאג' יחיא, שופט

23

24

25

26